

finde det naturligt, at der ogsaa fra Medlemmer her i Salen drages noget af den Kritik frem, som har været øvet imod Kommissionens Betænkning. Om den første af de Foranstaltninger, der er Tale om her, nemlig Anlæg af en Fiskerihavn ved Skagen, blev der jo af Regeringen forelagt Forslag i dette Ting i Fjor, og ihvorvel der her i Tinget var stor Velvillie og stor Imødekommen over for Vestkystfiskerne og god Villie til at gøre noget, som kunde lette og sikre dem i deres vanskelige Erhverv derude, tror jeg dog, at Forslaget i Fjor ikke blev særlig varmt modtaget af noget Medlem, naar vi fraregne det ærede Medlem for selve Skagen (H. Madsen). Alle andre syntes, saa vidt jeg erindrer, at det var et meget tarveligt Resultat af det store Forarbejde, som er gjort for Havne paa Jyllands Vestkyst, kun at fremkomme med Forslag om en Havn paa Jyllands Østkyst, saa meget mere som den Havn, der her skulde anlægges paa Jyllands Østkyst, jo kun kommer til at ligge et ganske kort Stykke Vej fra en særlig god og brugbar Havn, nemlig Frederikshavns. Hvis vi ovre paa Jyllands Vestkyst kun havde 4—5 Mil til Læmoler eller Havne, saa vare Fiskerne sikkert fuldt ud fornøjede og glade. Den højtærede Minister omtalte, da han forelagde Forslaget — det staar i Tidenden Sp. 918 — „at paa Strækningen mellem Skagen og Esbjerg vil der ikke kunne være Tale om at foretage Anlæg af egentlige Havne. Saadanne Havneanlæg vilde, hvis de skulde staa, løbe op til ganske overordentlig store Summer, en Pengeanvendelse, som baade økonomisk og finansielt vilde være ganske urimelig“. Det kan jo godt være, at det af finansielle og økonomiske Hensyn ikke vil være muligt at bygge Havne paa Jyllands Vestkyst for Tiden, derom skal jeg ikke udtale mig. Men det synes mig alligevel, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Anlægget af en Fiskerihavn ved Skagen kunde være Grund til at tage under Overvejelse, om det ikke var heldigt at udsætte Bygningen af denne Havn for at spare disse Penge, $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; saa kunde der muligvis i Fremtiden blive Betingelser for dels at bygge Havne paa Jyllands Vestkyst billigere, end de hidtil have været projekterede, dels ogsaa for at skaffe flere Penge til Stede. Jeg mener altsaa, at der kunde være Grund til at spare disse $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til denne Havn, som jeg ikke vil sige er unyttig, men som alligevel ikke spiller den Rolle i

Fiskeriforholdene, som en Havn eller et Anlæg af Moler paa Vestkysten. Jeg vil derfor gerne henstille til det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, at tage under Overvejelse, om det ikke var heldigt at udsætte Anlægget af en Fiskerihavn ved Skagen.

Der næst omhandler Lovforslaget jo Læmoler, dels en Læmole ved Hanstholt og dels en ved Vorupør, og disse to Moler vil jeg meget anbefale. De ville sikkert blive en værdifuld Støtte for Fiskerne, idet disse med større Fortrøstning og Sikkerhed ville kunne gaa til deres farefulde Hverv, og jeg føler mig forvisset om, at alle her i Salen med stor Glæde gaa med til at bevilge disse 2 Mill. Kr. til disse Moler. Det er jo et Spørgsmaal, som har været fremme i mange Aar, om at gøre noget for Vesterhavsfiskerne, og jeg tror sikkert, at alle dette Tings Medlemmer ere glade for det Forslag, som nu er forelagt, og jeg skal altsaa anbefale de to Moler paa det bedste.

Det tredje Anlæg omhandler jo en Række Høfder ved den nordre Tange ved Thyborøn til et Beløb af ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er et Forhold, som det ikke er let for Lægfolk at blande sig i. Men efter den Erfaring, vi have høstet af de Syd for Thyborøn anbragte Millioner, synes jeg alligevel, vi maa være klare over, at Fortsættelsen af Høfdeanlægene og Vedligeholdelsen af hele Thyborønshistorien baade med Hensyn til Høfder og Sejlløb langt gaa over vore Kræfter. Efter min Opfattelse kunne vi ikke blive ved med at vedligeholde disse Høfder. Det er jo kolossale Midler, som bruges til hele denne Thyborønshistorie. Lige fra Begyndelsen af Halvfjerdserne har Staten ofret over 1,000 Kr. daglig paa hele denne Sag, og skulle vi tænke paa at vedblive dermed, vil det paa ingen Maade blive derunder, det vil endogsaa blive mere med Tiden. Jeg tror sikkert, den Dag vil komme, da det ligefrem bliver umuligt at skaffe Penge til Veje til disse Historier. Og dertil kommer saa yderligere, at hele Anlægget deroppe ved Thyborøn foruden de store Summer, som disse Høfder hidtil have kostet, har bevirket, at der langs Limfjordens Kyster sker de største Ødelæggelser hvert eneste Aar. Den stadige Uddybning af Gennemsejlinger, og Arbejdet med Sandpumper for at holde Sejlløbet aabent bevirker nemlig, at Strømmen fra Vesterhavet ind gennem Limfjorden er saa stærk og meget stærkere, end den tidligere har været. Denne stærke Strøm bevirker ikke alene